

den. At Lovens Indhold er blevet saadant, at det saare let kan bringe dem til at vasse, som skulle anvende den, bliver forklarligt, naar henfes til, at Folkethingsudvalget er gaaet ud fra, at der var Anledning til at indkomme begge Parter. Hvis Afgjørelsen af et Stridspunkt kan faa saadant Udfald, er det overmaade helbigt, men det er farligt at stille det op som Formaal. Det er omtrent det samme som at sige, at begge have Ret. Men man har da Grund til at spørge: hvordan det? og derom er det ikke muligt at finde nogen Oplysning hverken i Betænkningen eller under Forhandlingerne. Hovedopgaven maa dog fremfor Alt være at undersøge, hvem der har Ret; og hvor denne er, bør der gives den Medhold uden Spørgsmaal om Smødekønnen mod den anden Part.

Spørges der endelig, hvad Følgen er bleven og hvad Loven har udrettet, saa maa Svaret efter det foran Oplyste falde af sig selv. Vi have efter bedste Evne søgt at godtgjøre, hvor Nøden stod for Døren, og at Hjælpen kun kunde ydes ved et klart Forbud, saaledes som det af Indenrigsministeren blev Rigsdagen forelagt som paatrængende nødvendigt; nu staa de, som saa haardt trængte til Støtte, ligesaa hjælpeløse, som da de søgte den, og i de 3 forløbne Aar, siden Loven udkom, viser Fiskeriets Tilbagegang paa flere Steder altsor tydelig, at Frygten for ødelæggende Virkninger var fuldkommen grundet. Drivevaadsfiskeriet vedblev, efterat Loven af 1872 var udkommet; dog ikke uforstyrret. Thi de andre Fiskere, som antog, at Loven var kommen til Gunst for dem, søgte at standse det og henvendte sig til de paagjældende Vvirgheder om Indskriden; men de maatte snart erkjende, at Loven syntes at skulle blive til Fordel, ikke for dem, men for deres Modstandere, der færdedes overalt, hvor Noget var at udrette. Af Politivirghederne vare Nogle villige til offentlig Sags Anlæg, Andre ikke; blandt de første kunne nævnes Politimestrene i Svendborg, Alsens og flere andre fynske Jurisdiktioner, til de sidste Politimestrene i Faaborg, Wedellsborg Birk og Horsens; der opstod og bestaar endnu et Virvar uden Ege. Andragender indløb til Indenrigsministeriet om Oplysning angaaende Lovens rette Forstaaelse; men Ministeriet kunde ikke Andet end henvise til Domstolene for høert enkelt Tilfælde. Der restes nu Tid efter anden en stor Del offentlige Politifager, af hvilke nogle, der forfulgtes alle Instanser igjennem, ikke endnu ere paadømte. Som det kunde ventes, kom ogsaa Domstolene i Forlegenhed med Lovens Fortolkning, og medunderstretne Formand har, lige indtil dette nedskrives, jævnlig været konsulteret af sine Kolleger rundt omkring fra desangaaende. Det er ikke blot ved Underdomstolene, at man er kommen til de forskjelligste Resultater, men ogsaa Overretten i Kjøbenhavn og selv Højesteret har ikke kunnet undgaa det; der synes dog at vise sig en Tendens til at domfalde Drivevaadene, hvor det nogenlunde lader sig gjøre. Blandt de Sager, der have foreligget Udvalget, skulle vi nævne følgende, medens det maa bemærkes, at der har været afholdt endnu flere Forhører, som ikke have haft offentlig Sags Anlæg til Følge, samt at endnu flere Underrettsdomme, der have ifundet Bøde i Medhold af 9de Marts 1872, angives affagte i indeværende og forrige Aar.

1. Underrettsdomme.

a. Vråskjøbing Kjøbstad og Vrå Herred; af 25de Juni 1872; har dømt Skipper Christian Grifsen og Matros Hans Hendriksen af Marstal i Bøde 20 Rd. for Brug af „Bundslæbevaad“, til hvis Bund var befæstet et Stykke Jernkjetting.

b. Samme Kjøbstad og Herred; af 2den Juli 1872. Anders Andersen Bruun idømt Bøde af 20 Rd. for Brug af „Bundslæbevaad“ belastet med „saa stor Vægt af Stene, som var nødvendigt til at tynge det ned paa Havbunden“.

c. Wedellsborg Birk; af 1ste Oktober 1872. Fisker Christen Nielson af Wedellsborg frifunden for det Offentliges Tiltale; det paalagde Redskab intet engelsk Trawl.

d. Salling Herred; af 24de Oktober 1872. Kvæsfisker Jacobsen af Føns frifunden for offentlig Tiltale; den anvendte Vægt af Sten udgjorde kun 24 Rd., — kan ikke kaldes svær Vægt.

e. Samme Herred; af 24de Oktober 1872. Skipper S. Rasmussen af Østjer frifunden; det paalagde Vaad intet Trawl.

f. Vråskjøbing Kjøbstad og Vrå Herred; af 20de Maj 1873. Skipper Lars Christiansen Alsens dømt i Bøde 20 Rd. for „Bundslæbevaad“ med paahængt Vægt 46 Rd.

g. Samme Kjøbstad og Herred; af 23de September 1873. Christian Grifsen og Hans Hendriksen af Marstal, dømte 2den Gang for Brug af det samme Vaad som under a. til Bøde 30 Rd. hver.

h. Thorseng Birk; af — 1874. Gjestgiver W. S. Lønse af Kjerteminde dømt for Fiskeri med „Bundslæbevaad“ ved den ham tilhørende Fiskerbaad „Dorthea Cecilie“ i Bøde 30 Rd.